

Nd.

462. Frumvarp

til laga um undanþágu frá lögum nr. 18, 8. júlí 1902 um breyting á lögum
6. apríl 1898 um bann gegn botnvörpuveiðum.

Frá fiskiveiðanefndinni.

Frá ákvæðum 2. málsgreinar í lögum nr. 18 frá 8. júlí 1902 um breyting á lögum 6. apríl 1898 um bann gegn botnvörpuveiðum, skulu undan þegin þau fiskiveiðaskip, er skrásett eru sem eign hér á landi, en skyld skulu skip þessi að sýna sérstakt merki, sem landsstjórnin mælir nánara fyrir um.

Fylgiskjöl.

Vjer undirritaðir botnvörpuveiðagufaskipaeigendur og skipetjorar á botnvörpuveiðagufaskipum leyfum oss hér með að fara þess á leit við hið háa stjórnarráð, að því mætti þóknaast að leggja fyrir næsta alþingi frumvarp til laga, er nemi úr gildi, að minsta kosti að því er snertir íslensk botnvörpuveiðaskip, lög nr. 18, 8. júlí 1902 um breyting á lögum 6. apríl 1898 um bann gegn botnvörpuveiðum. Ástæður fyrir þessari beiðni vorri eru þessar:

1. Þessi lög er hvert botnvörpuskip neytt til að brjóta að meira eða minna leyti. Lögin heimta að veiðarfæri séu höfð í búlka, hvæsur sem skipið er innan landhelgi, en þetta lagaákvæði er ómögulegt að halda, af því að í hvert sinn, sem varpa er tekin inn, þarf hún viðgjörðar, og ekki er hægt að gjöra það, ef netið er fast saman vafið. Lögin eru í framkvæmd skýrð þannig, að allir lásar skuli vera sundurlausir, en þetta er undir mörgum kringumstæðum ómögulegt, þar sem um neðri tein vörpunnar (Footrope) er að ræða, af því, að þegar neðri teinninn festist í botninum, bogna lásararnir, svo ekki er hægt að ná þeim úr, nema höggva þá sundur.

2. Íslensk botnvörpuskip verða að fara oftar undir land í skjól fyrir veðrum og leggjast fyrir akkeri en útlend skip; sökum þess háa verðs á kolunum verða íslensk botnvörpuskip að láta

að skjóli og leggjast fyrir akkeri hvenær sem ekki er verið að fiska til að spara kolin, þar sem þan hin útlendu skip, sem borga ekki mikið meira en $\frac{1}{2}$ verð á við oss, geta haldið sér við úti í rúmsjó og gjört þar við net sín, og þurfa þá ekki að eyða tíma í að taka inn hlera eða lása í sundur.

3. Hin umræddu lög hafa einnig í för með sér mikla hættu fyrir sjómenn á botnvörpuveiðaskipunum. Þegar ílt er í sjó er bæði erfiðleiknum bundið og jafnframt hættulegt að taka hlera út og inn. Hlerarnir eru afar þungir, og til þess að taka þá inn og sömuleiðis þegar þeir eru teknir út verður að slaka þeim svo langt niður, að þeir taka sjó, verða menn þá að fara niður á milli skipshliðarinnar og hlerans, til að skrúfa í sundur og setja vírinn í annan stað; er það mjög hættulegt, þegar þessi bákn velta ýmist langt frá skipshliðinni og kastast svo inn aftur eftir því, sem skipið veltur. Ætíð verður að lása virnum í annan stað í hlerana, þegar þeir eru teknir út og inn heldur en þeir eru, þegar verið er að fiska og ekki er hægt að taka hlera út eða inn, þegar skipið er á ferð, ef nokkur hreyfing er í sjó.

4. Lögin orsaka enn fremur mjög mikla verkatöf. Svo telst oss til að hálf klukkustund gangi í það að taka hlera inn og lása í sundur og sama að taka þá út og lása saman, og oss telst enn fremur til að minst 150 sinnum á ári neyði lögin mann til að gjöra þetta, og það einmitt á þeim tíma, sem oft er nóg að gjöra, t. d. bæta net, gjöra að fiski o. s. frv., en ekkert er hægt að gjöra á þilfarinn annan, meðan á því stendur. Enn fremur eyðist gufa og slitna þar að lútandi áhöld við þessi mjög svo erfiðu verk, og mörg slys hafa af því blotist.

Það skal enn fremur tekið fram að t. d. Englendingar mega heima hjá sér óhindraðir sigla, þó þeir vilji út og inn hafnir og »doknar« með hlera utanborðs og alt samanlásað, og þeir furða sig á að vér Íslendingar skulum ekki hafa sama rétt hér heima, þrátt fyrir það, þó þeir ekki hafi það hér við land.

Reykjavík í október 1908.

Virðingarfylst

Hjalti Jónsson, skipstjóri á »Marz.«	H. K. Þorsteinsson, skipstj. á »Jóni forseta.«	pr. Fiskiveiðafél. «Alliance» Thor Jensen.	I. Gottsveinsson, skipstj. á s/s »Coot«.
pr. Hlutafélagið P. I. Thorsteinsson & Co. Thor Jensen, P. I. Thorsteinsson.		pr. Fiskiveiðahlutafélagið Ísland Jes Zimsen.	
	fyrir Fiskiveiðahlutafélag Faxaflóa Arni Eiríksson.	Arni Hannesson, skipstjóri á s/s »Valur«.	
	Ingólfur Lárusson, skipstj. á s/s »Íslendingur«.	pr. Fiskiveiðahlutafélagið »Fram«. Elias Stefánsson.	

Til

Stjórnarráðs Íslands.

CHEFEN
FOR
FISKERIINSPEKTIONEN UNDER ISLAND

Reykjavík d. 15. Marts 1909.

Til

Udvalget for Fiskeri-Lovene.

Altinget.

Herved har jeg den Ære at sende det ærede Udvalg Afskriften af den Anmærkning der findes trykt i Kommandør Hammers Bog »Love Forordninger m. m. gældende for Fiskeri og Søfart under Færøerne og Island,« som en nærmere Forklaring til, hvad der forstaas ved samtlige Fangstredskaber i § 3 i Lov af 6. April 1898 rettet ved Lov af 8 Juli 1902.

Anmærkningen:

»Herved forstaas: 1) at Skovlene enten staa paa deres almindelige Plads inden for Rælingen eller ere om Læ, og 2) at Nettene ere adskilte fra Skovlene og lagte til Side eller bundne op indenbords (paa Dækket eller under Dækket), samt Fiskeu Selvfølgelig ndtagen.«

Denne Anmærkning findes ikke i selve Loven, men maa antagelig være gjort af Bogens Udgiver, Kommandør Hammer, og hører altsaa ikke med til Loven. Efter Fiskeriinspektionens Mening anses det ikke for nødvendigt at forandre Loven; men det vil være heldigt, at Islands Ministerium lod indgaa til Sysselmandene en Skrivelse om, i hvilken Udstrækning Sætningen i § 3 — saafremt ikke samtlige Fangstredskaber ere bortstuede indenbords — skal tages. Denne Sætning menes efter Fiskeriinspektionens Overvejelse at skulle forstaas paa følgende Maade.

At Nettene, Skovlene og Slæbetrosserne ere adskilte fra hverandre, samt at Skovlene enten staa paa deres almindelige Plads indenbords eller ere om Læ, Nettene lagte til Side eller bundne op indenbords, og Fiskene selvfølgelig ndtagne af Nettene.«

Brockmeyer.

R. J. Mikkelsen.